

ROCCORD

Romanian Centre for Country of Origin Research and Documentation
Centrul Român de Cercetare și Documentare pentru Informații din Țara de Origine

CNRR – Fundație de utilitate publică

RĂSPUNS ITO MAROC – JUDECĂTORIA GALAȚI

1. Care este situația respectării drepturilor omului în Maroc?
2. Care este situația economică/politică în Maroc?
3. Există riscul de persecuție/supunere la tratamente inumane sau degradante a cetățenilor ce au fost returnați în Maroc?

Vă punem la dispoziție următoarele informații (4 pagini):

1. Care este situația respectării drepturilor omului în Maroc?

Restricțiile aplicate libertății de exprimare, de asociere și de adunare au continuat, în special cu privire la subiecte considerate a fi sensibile din punct de vedere politic, cum ar fi statutul Saharei de Vest. Activiștii pentru drepturile omului, jurnaliștii, membrii grupului politic neautorizat Al-Adl-wal-Ihsan. Și activiștii Sahrawi au continuat să se confrunte cu hărțuiri și acuzații motivate politic. Zeci de persoane au fost reținute sub suspiciunea de a fi comis infracțiuni legate de securitate; unele erau ținute în secret și se pare că au fost torturate sau maltratate. Forțele de securitate au înlăturat cu forța mii de Sahrawi dintr-o tabără de protest, aceasta cauzând morți și răni. Arestările și expulzările colective ale naționalilor străini au continuat. Au fost date sentințe de condamnare la moarte; nu a fost comisă nicio execuție. Nu s-au luat măsuri pentru a-i aduce pe cei vinovați de grave violări ale drepturilor omului în fața justiției, și nu s-a înregistrat un progres real în introducerea mult așteptatelor reforme judiciare și instituționale. (*Amnesty International – Western Sahara, Morocco: „Amnesty International Report 2011 – The State of the World’s Human Rights”, 13.05.2011*)

Palmaresul Marocului privind drepturile omului al Marocului este inegal, deoarece a fost documentat un număr de abuzuri, iar problema Saharei de Vest a produs o suprimare aspră a activiștilor și restrângeri asupra libertății de exprimare. În același timp, Codul Familial este o inițiativă care reprezintă o piatră de temelie cu privire la îmbunătățirea drepturilor femeilor, dacă va fi implementată integral. Regele a încercat să ofere un arhivă a abuzurilor comise înainte de ascensiunea acestuia pe tron din 1999, și de a îmbunătăți drepturile berberilor, locuitorii originali ai regiunii. În 2010 au apărut întrebări privind libertatea religioasă în momentul în care un număr de creștini străini au fost expulzați sub acuzația de prozelitism, în contravenție cu legile marocane, iar unii membri ai Congresului au criticat guvernul marocan pentru această acțiune. (*Congressional Research Service – „Morocco: Current Issues”, 30.06.2011*)

2. Care este situația economică/politică în Maroc?

Partidul marocan Justiție și Dezvoltare (PJD) s-a declarat învingătoare în cadrul alegerilor parlamentare care ar trebui să producă un guvern mai puternic după ce Regele Mohamed a cedat anumite puteri pentru a preveni vreo răbufnire a revoltelor din timpul Primăverii Arabe.

PJD, susținut în principal de populația slabă a Marocului, ar fi cel de-al doilea partid islamist moderat după cel din Tunisia, care să conducă un guvern nord-african de la începerea revoltelor din regiune ce au avut loc în timpul Primăverii Arabe.

Partidul speră să mărească finanțarea Islamului, dar afirmă că nu se va amesteca în impunerea unui cod moral strict asupra societății. Va trebui să-și unească forțele cu alte partide pentru a forma guvernul. (*Guardian – „Morocco election: PJD declares victory after early counting”, 26.11.2011*)

Economia de piață a Marocului beneficiază de costurile forței de muncă relativ scăzute și de apropierea de Europa, care ajută zonele cheie ale economiei, cum ar fi agricultura, producția ușoară, turismul și remitențele. Marocul este cel mai mare exportator de fosfat din lume, lucru ce a furnizat o sursă de venituri din export și stabilitate economică. Politicile economice din 2003 ale Regelui Mohammed VI au adus stabilitate macroeconomică țării, inflație relativ scăzută, performanțe financiare îmbunătățite și progres stabil în dezvoltarea sectoarelor industriale și de servicii. În 2006, Maroc a semnat un Acord de Comerț Liber cu SUA, iar în 2008 a semnat un statut avansat al Acordului de Asociere 2000 cu UE. Cu toate acestea, sărăcia, gradul de analfabetism și ratele șomajului rămân ridicate. În fața acestor provocări, Regele Mohammed a lansat în 2005 o Inițiativă Națională pentru Dezvoltarea Umană, un program în valoare de 2 miliarde de dolari ce avea ca scop eliminarea sărăciei și a zonelor sub-dezvoltate prin extinderea sistemului de electrificare în zonele rurale și înlocuirea mahalalelor urbane cu case, printre altele. Deficitul de buget și de comerț al Marocului a crescut în 2010, iar reducerea cheltuielilor guvernamentale și adoptarea la creșterea economică lentă din Europa vor fi problemele cheie în 2011. Provocările pe termen lung ale Marocului includ furnizarea de educație și locuri de muncă pentru tinerii marocani, reducerea diferenței dintre cei săraci și cei bogați, lupta cu corupția și extinderea și diversificarea exporturilor în afară de fosfați și produse cu valoare adăugată mică. (*CIA World Factbook – „Morocco”, 05.10.2011*)

Evenimentele anului 2010

În 2010, condițiile drepturilor omului din Maroc și Sahara de Vest au fost mixte, și, cu privire la anumite aspecte, categoric proaste. Guvernul s-a folosit de legislația represivă și de complezența instanțelor pentru a pedepsi și încarcera oponenti pașnici, în special pe cei care violau tabuurile și legile împotriva cricilor aduse la adresa regelui și a monarhiei, punerii la îndoială a pretențiilor Marocului cu privire la Sahara de Vest, sau de „denigrare” a Islamului. Guvernul restricționează în particular drepturile în agitata regiune a Saharei de Vest, asupra căreia Marocul își susține suveranitatea, și pe care o administrează ca parte din teritoriul său național. O mișcare de independență din Sahara de Vest, cu baza în exil, Frontul Popular pentru Eliberarea Saquia al-Hamra și Rio de Oro (Frontul Palisario), cere efectuarea unui referendum public, care include opțiunea independenței. Cu trecerea timpului, autoritățile marocane au încarcerat mulți susținători pașnici ai acestei poziții, în timp ce contra-propuneau autonomia sub suveranitatea marocană.

Terorism și anti-terorism

Sute de persoane suspectate de a fi extremiști islamiști au fost arestate ulterior exploziilor din Casablanca, ce au avut loc în mai 2003, aceștia rămânând în închisoare și la această dată. Multe dintre acestea au fost condamnate în urma unor procese nedrepte, și după ce au fost ținute în detenție secretă și supuse la rele tratamente și uneori tortură. Unele dintre acestea au fost condamnate la moarte, o pedeapsă pe care Marocul nu a abolit-o, cu toate că nu a fost aplicată din 1993. Din momentul în care au avut loc noi atacuri teroriste în 2007, poliția a arestat sute de persoane suspectate de militantism, dintre care multe au fost condamnate sau încarcerate pentru apartenența la o „rețea teroristă”, sau pentru că se pregătea să se alătureze „jihadului” din Irak sau alte părți ale lumii.

[...]

Comportamentul poliției și sistemul penal

Instanțele rareori oferă procese corecte de judecată în cazurile cu nuanțe politice. Judecătorii ignoră zilnic cererile pentru examinări medicale venite din partea inculpaților care susțin că au fost torturați, refuză să aducă în fața instanței martori ai apărării, și condamnă inculpați pe baza unor mărturii aparent obținute silit. Pe 16 iulie, Curtea de Apel din Rabat a susținut condamnarea din 2009 a tuturor celor 35 inculpați – într-un proces cunoscut drept cazul Belliraj – sub acuzații care includeau formarea unei rețele teroriste. Instanța a menținut pedeapsa cu închisoare pe viață impusă împotriva presupusului lider Abdelkader Belliraj, dar a redus condamnările pentru ceilalți cinci inculpați care erau figuri politice, la 10 ani de închisoare. Ca și în cazul primului proces, Curtea de Apel și-a bazat verdictul de vinovăție oferit aproape exclusiv pe „mărturiile” oferite de pârâți poliției, cu toate că majoritatea dintre aceștia respinseseră aceste mărturii în fața instanțelor. Curtea a refuzat să investigheze afirmațiile inculpaților cu privire la tortură, detenție în închisori secrete, și falsificarea mărturiilor.

[...]

Libertatea de asociere, adunare și mișcare

Marocul deține mii de asociații independente, dar oficialii guvernamentali împiedică arbitrar legalizarea anumitor organizații, subminându-le libertatea de a opera. Grupurile afectate includ unele care apără drepturile persoanelor sahwai, amazighs (berberi), imigranților sub-saharieni, și a absolvenților de universitate șomeri, ca și a asociațiilor

caritabile, culturale și educaționale, la conducerea cărora se află membrii ai Justice and Spirituality, o mișcare națională care activează pentru un stat islamic și pune la îndoială autoritatea spirituală a regelui.

[...]

Libertățile religioase și culturale

În timpul anului 2010, Marocul a expulzat sumar peste 100 naționali protestanți străini, dintre cele câteva sute care trăiau ilegal în țară. Autoritățile au informat pe cale orală pe unii dintre aceștia că au violat legile împotriva prozelitismului, dar nu i-a pus sub acuzare înainte de a-i forța să părăsească teritoriul. În alte cazuri, autoritățile le-au spus persoanelor că plecările lor erau „o necesitate urgentă pentru stat sau securitate publică,” o formulare legală care permite expulzarea imediată fără acuzare sau proces convenit. (*Human Rights Watch – Morocco, Western Sahara: „World Report 2011”, 24.01.2011*)

„Maroc este o monarhie ce beneficiază o constituție, un parlament ales și o populație de 34 de milioane. Conform constituției, autoritatea supremă este a Regelui Mohammed VI, care prezidează Consiliul de Miniștrii și numește și aprobă membrii guvernului. Regele poate demite miniștrii, dizolva parlamentul, cere noi alegeri și poate guverna prin decret. În legislatura bicamerală, camera deputaților poate dizolva guvernul prin moțiuni de cenzură. Alegerile parlamentare din septembrie 2007 pentru camera deputaților au decurs fără incidente și au fost marcate de transparență și profesionalism. Observatorii internaționali au judecat că aceste alegeri nu au fost marcate de iregularități sponsorizate de guvern. Autoritățile civile au menținut controlul aspra forțelor de securitate.

Cetățenii nu au dreptul de a modifica prevederile constituției referitoare la forma monarhică de guvernământ sau stabilirea Islamului ca religie de stat. Au existat rapoarte privind tortura sau abuzuri din parte diferitelor ramuri ale forțelor de securitate. Condițiile din închisori au rămas sub standardele internaționale. Au continuat să existe rapoarte privind arestări arbitrare, detenții fără comunicare, precum și impunitate din partea poliției și forțelor de securitate. Judiciarul a fost influențat politic, afectat de corupție și ineficiență și nu era complet independent. Guvernul a restricționat libertatea presei. Corupția a rămas o problemă serioasă în toate ramurile guvernului. Munca în rândul copiilor, în special în sectorul informal, a rămas o problemă, iar traficul de persoane a continuat.” (*United States Department of State – „2010 Country Reports on Human Rights Practices – Morocco”, 08.04.2011*)

3. Există riscul de persecuție/supunere la tratamente inumane sau degradante a cetățenilor ce au fost returnați în Maroc?

În timpul avut la dispoziție, din sursele consultate, nu s-a putut descoperi dacă persoanele returnate întâmpină probleme cu autoritățile marocane.

Vă aducem la cunoștință că informațiile oferite în mod gratuit de centrul ROCCORD din cadrul Consiliului Național Român pentru Refugiați (CNRR) sunt informații publice, selectate și traduse în urma căutării pe internet. Aceste informații nu rezultă din actele sau evidențele CNRR.

REFERINTE:

Guardian – „Morocco election: PJD declares victory after early counting”, 26.11.2011, disponibil la: <http://www.guardian.co.uk/world/2011/nov/26/morocco-election-pjd-declares-victory>, accesat la 08.12.2011

CIA World Factbook – „Morocco”, 05.10.2011, disponibil la: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/mo.html>, accesat la 18.10.2011

Amnesty International – Western Sahara, Morocco: „Amnesty International Report 2011 – The State of the World’s Human Rights”, 13.05.2011, disponibil la: <http://www.amnesty.org/en/region/moroccowestern-sahara/report-2011>, accesat la 21.09.2011

Congressional Research Service – „Morocco: Current Issues”, 30.06.2011, disponibil la: <http://fpc.state.gov/documents/organization/168105.pdf>, accesat la 21.09.2011

Human Rights Watch – Morocco, Western Sahara: „World Report 2011”, 24.01.2011, disponibil la: <http://fpc.state.gov/documents/organization/168105.pdf>, accesat la 21.09.2011

US Department of State – Morocco: „Country Report on Human Rights Practices 2010”, 08.04.2011, disponibil la: http://www.ecoi.net/local_link/158217/260651_en.html, accesat la 19.09.2011

În cazul în care sunt necesare clarificări ulterioare vă stăm la dispoziție pentru a vă oferi un răspuns mai detaliat.

Vă informăm că ROCCORD răspunde tuturor cererilor de informații din țara de origine, adresate către CNRR.. O cerere de informații poate conține maxim 5 întrebări punctuale. În cazul în care nu au fost găsite informații pe temele solicitate, ROCCORD transmite beneficiarului (avocat, instanță, etc.) un răspuns în care se exprimă acest fapt. În caz că numărul solicitărilor de informații din țara de origine depășește capacitatea de muncă a personalului nostru, în perioada respectivă, ROCCORD va răspunde solicitării cu un răspuns negativ în care se indică motivele pentru care răspunsul solicitat nu a putut fi furnizat.

ROCCORD oferă răspuns la toate cererile de informații din țara de origine care îi sunt adresate, și evidențiem către factorii de decizie implicați în procedura de azil că răspunsul ROCCORD este singura dovada autentică care atestă ca cererea de informații din țara de origine a fost depusă la CNRR..

Acest răspuns a fost pregătit în urma cercetării informațiilor publice accesibile în prezent la Centrul de Documentare - ROCCORD al CNRR în limita de timp avută la dispoziție. Întrebările adresate se regăsesc în forma în care au fost depuse la CNRR.. Traducerea nu a fost efectuată de către traducători autorizați.

ROCCORD nu își asumă răspunderea pentru cererile netrimise în timp util sau cu adrese de contact menționate greșit. Răspunsurile oferite sunt menite să vină în sprijinul soluționării cauzelor cu refugiați și au caracter voluntar, fiind rezultatul unor activități specifice, cu reguli stricte de cercetare și documentare, conform ghidurilor la nivel european cu privire la informațiile din țara de origine.

Răspunsurile sunt oferite cu cel puțin o zi înainte de termenul de judecată prin email sau fax în urma datelor de contact prezentate de solicitant.

Cercetătorii din cadrul centrului ROCCORD au obligația de a respecta confidențialitatea datelor personale ale solicitanților de azil precum și orice altă informație cu care vin în contact.

Acest răspuns a fost trimis direct la data de 08.12.2011.

Contact:

str. Mantuleasa 42, etaj 3, ap. 10, Sector 3, Bucuresti, Cod 023962, Romania

Tel / Fax: + 40.21.312.62.10 / +40.31.405.02.76

roccord@cnrr.ro;